

ALFERY
Audit Tax & Legal Services
Member of WTS Alliance

wts TAX LEGAL CONSULTING

NEWS 3/2013

News č. 3/2013

Odklad ručení za DPH uhrazenou na nezveřejněný účet dodavatele

V lednovém vydání našich News (č. 1/2013) jsme Vás informovali o rozšíření ručení příjemce zdanitelného plnění na nezaplacenou DPH.

Zopakujme, že příjemce zdanitelného plnění ručí od 1. dubna 2013 za nezaplacenou DPH, uhradí-li plnění na tuzemský bankovní účet dodavatele nezveřejněný v registru plátců.

K uplatnění institutu ručení je ale třeba, aby správce daně ručitele k úhradě nedoplatku na DPH písemně vyzval.

V této souvislosti zveřejnilo Generální finanční ředitelství informaci, podle které nebudou správci daně vyzývat k úhradě nedoplatku na DPH ručitele, u kterých ručení vznikne v období do 30. září 2013.

Fakticky to znamená odklad ručení za DPH uhrazenou na nezveřejněný účet dodavatele až od 1. října 2013.

Důvodem k odkladu je podle Generálního finančního ředitelství „novost předmětného typu ručení a relativní náročnost zavedení opatření s tímto ručením spojených na straně podnikatelské veřejnosti“.

Dodejme ještě, že odklad ručení nemá vliv na povinnost plátců DPH oznamovat správci daně změnu bankovních účtů používaných pro ekonomickou činnost.

Informace GFŘ k pravidlům fakturace

Generální finanční ředitelství vydalo dlouho očekávanou informaci k problematice daňových dokladů, která byla významně novelizována s účinností od 1. ledna 2013 (viz News 1/2013).

Informace GFŘ by měla daňovým subjektům usnadnit orientaci v problematice vlastností daňových dokladů, tj. zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti. Generální finanční ředitelství v informaci zdůrazňuje, že daňový doklad se všemi výše uvedenými zajištěnými vlastnostmi představuje jednu ze základních podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně.

Na základě informace GFŘ je zřejmé, že k avizovanému zjednodušení a uvolnění v oblasti daňových dokladů nedošlo, protože zajištění všech tří vlastností je svázáno s řadou omezení, a to i technického rázu. Zajištění věrohodnosti původu a neporužitelnosti obsahu je možné prokázat buď pomocí technických řešení u elektronických daňových dokladů (uznávaný elektronický podpis či značka, omezeně také technologií EDI, datovou schránkou) nebo tzv. auditní stopou.

Auditní stopou je míněn kontrolní mechanismus procesů vytvářejících spolehlivou

ALFERY
Audit Tax & Legal Services
Member of WTS Alliance

wts TAX LEGAL CONSULTING

NEWS 3/2013

vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním. V praxi by se mělo jednat o zdokumentovaný tok plnění od zahájení až po ukončení, který propojuje různé dokumenty v rámci procesu. Informace GFŘ příkladmo uvádí objednávku, doklady o platbách, smlouvy, příjemky či výdejky nebo účetní zachycení transakce.

Informace bohužel výslovně zmiňuje, že doklad zaslaný e-mailem ve formátu pdf sám o sobě nesplňuje vlastnosti daňového dokladu, pokud k doložení věrohodnosti původu daňový subjekt dále nepředloží jiné důkazní prostředky v rámci tzv. auditní stopy.

Informace GFŘ dále poskytuje detailnější informace k uchovávání daňových dokladů a ke konverzi dokladů z listinné do elektronické podoby a naopak.

Vzhledem k poměrně přísnému výkladu vlastností daňového dokladu ze strany GFŘ doporučujeme pamatovat na dostatečnou archivaci dalších dokladů spojených s nakupovanými zdanitelnými plněními.

Transferové ceny - metoda srovnatelné nezávislé ceny v novém judikátu NSS

Nejvyšší správní soud vydal rozhodnutí (1 Afs 101/2012-31) týkající se převodních cen, ve kterém se poměrně kontroverzně vyjádřil k použití metody srovnatelné nezávislé ceny.

Podle zjištění správce daně společnost obchodující s rybami uplatňovala vyšší prodejní ceny zboží u dodávek nespřízněným osobám než při dodání téhož zboží v rámci skupiny. Správce daně určil interval cen sjednaných s nezávislými osobami, vyčíslil rozdíl mezi cenami dohodnutými se spojenou osobou a ostatními nezávislými obchodníky a vyzval společnost, aby tento rozdíl doložila.

Společnost odůvodnila nižší marži při obchodování se slovenskou dceřinou společností relativně nižší cenovou hladinou na Slovensku a dále nižší kvalitou ryb, přičemž ani jedno z tvrzení se jí nepodařilo uspokojivě doložit. Společnosti naopak přitížilo zjištění, že slovenská dceřiná společnost realizovala oproti distributorům v jiných zemích vysokou ziskovou marži. Doměření rozdílu cen tedy shledal soud oprávněným.

V případě metody srovnatelné nezávislé ceny soud konstatoval, že se jedná o metodu preferovanou, která však předpokládá srovnatelnost výrobku, tj. prodej komodity jak spřízněným, tak nespřízněným osobám. Při uplatnění této metody není podle soudu podstatná úroveň cenové hladiny na jednotlivých trzích, kam jsou výrobky distribuovány. Další vývoj ukáže, zda tento názor soudu bude v budoucnu uplatňován jako obecně platný nebo je možné výrok soudu připisovat specifickým okolnostem projednávaného případu.